

Cetățeni! Votați candidații FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE

V Astăzi, cu toții la vot!

Astăzi, la 4 ani după ultimele alegeri pentru Marea Adunare Națională, poporul nostru se prezintă din nou în fața urnelor, mândru de realizările mărețe obținute.

În acești 4 ani poporul român a cucerit un șir de însemnate izbiri, pe care nici cei mai înverșunați dușmani ai noștri nu le pot tăgădui. În acești ani am înaintat cu pași repezi pe drumul construirii socialismului, lăsând și mai mult în urmă trecutul negru.

Regimul de democrație populară a reușit ca într-un timp scurt să transforme România — înapoiată din punct de vedere economic, social și cultural — într-o țară industrial-agrară în continuă dezvoltare. Orașe noi au apărut pe harta țării. În ultimii 4 ani, peste 100 de fabrici și uzine au fost înălțate, iar alte sute de întreprinderi au fost înzestrate cu utilaj modern.

Țăranii muncitori, foștii robi de pe pământurile moșierilor, urmașii celor uciși în 1907 când au îndrăznit să ceară pământ, au devenit pe veci stăpâni pe pământul pe care-l muncesc. Ajutați de statul democrat-popular, ei obțin an de an recolte tot mai îmbelșugate. Numai în ultimii ani au fost puse la îndemina țărănilor muncitoare cca. 10.000 tractoare, 6.000 semănători, 5.000 secerători, 5.000 batoze și combine și alte unelte agricole.

Incredințându-se că drumul arătat de partidul clasei muncitoare, drumul unitii liber consimțite în întovărișiri, cooperative agricole de producție și gospodării colective este singurul care duce spre bunăstare și progres, în acești 4 ani mulți țărani muncitori au pășit pe această cale. Între 1952 și 1956 s-a dublat numărul întovărișirilor și gospodăriilor agricole colective, și avem azi raioane complet colectivizate. În raionul Arad mai multe comune și sate, ca Fintinele, Secenii, Firileaz și altele, sînt pe cale de a deveni cooperativizate în întregime. Satul Fiscuț este de pe acum complet cooperativizat.

Desfășurarea eforturilor obligatorii și noua formă de creare a fondului centralizat de produse agricole aduc noi perspective de dezvoltare a agriculturii.

A crescut nivelul de trai, material și cultural al oamenilor muncii, grija de capetenie a regimului democrat-popular fiind omul cu nevoile sale.

A crescut simțitor consumul populației, valoarea mărfurilor vîndute în 1956 prin comerțul socialist întrecînd de peste două ori valoarea mărfurilor vîndute în 1950. Asistența medicală este gratuită. A fost lichidată una din rămășițele rușinoase ale trecutului, analfabetismul.

Măsurile luate, conform plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, vor duce la o îmbunătățire continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Bilanțul cu care se prezintă partidul și celelalte forțe care alcătuiesc Frontul Democrației Populare în fața maselor este un bilanț pe care nu l-ar fi putut prezenta în trecut nici o forță politică din țara noastră.

Care om al muncii nu-și împlinește inima plină de bucurie pentru aceste realizări, pentru măreșele perspective ce se deschid în fața noastră? Român sau maghiar, german sau sîrb, fiecare om al muncii din patria noastră, indiferent de naționalitate, e mândru pentru contribuția pe care și-a dat-o înfiorării patriei noastre libere.

Azi, fiecare cetățean căruia îi sînt dragi măreșele noastre înfăptuiri, visurile și năzuințele care în curînd vor fi traduse în realitate, pacea — temelie a acestor înfăptuiri, căruia îi sînt scumpe independența și suveranitatea patriei, toți acela care își iubesc patria, să se prezinte în fața urnelor.

Să ne dăm votul celor mai buni fii ai poporului, candidaților Frontului Democrației Populare!

Organ al comitetelor orașene și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașene și raional

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

FLACĂRA ROȘIE

Arad, anul XIV
Nr. 3884

4 pagini 20 bani

Duminică, 3 februarie 1957.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la marea adunare populară din sala Floreasca

Tovarăși,

La 3 februarie poporul nostru va pași în fața urnelor spre a-și alege deputații în Marea Adunare Națională. Desfășurarea întregii campanii electorale a constituit o strălucită expresie a marilor drepturi și libertăți democratice pe care le-au cucerit oamenii muncii. Aceste drepturi cetățenești, conștințite de Constituția Republicii Populare Romine, asigură dreptul de vot tuturor cetățenilor țării. În alegerile ce vin va participa la vot un număr de trei ori mai mare de alegători decît pe vremea stăpînirii burghueze. Milioane de oameni au luat parte la cele 6 mii de adunări pentru propunerea candidaților, înțîniri ale candidaților cu alegătorii, adunări din întreprinderi și instituții, întruniri și mitinguri de masă ce au avut loc în toate orașele și comunele țării noastre. Au luat cuvîntul la aceste adunări peste 35.000 cetățeni.

Activitatea politică a maselor de oameni ai muncii a depășit în amploare toate campaniile electorale pe care le-a cunoscut țara noastră. În cadrul înțînirilor și adunărilor electorale muncitorii, țărănilor muncitori, intelectuali, în cuvîntul lor, și-au manifestat încrederea profundă în politica partidului și guvernului, dînd dovadă de o înaltă conștiință și maturitate politică. Cu simț de răspundere

și interes deosebit față de problemele obștești, alegătorii au dezbătut diferite aspecte ale politicii partidului de industrializare a țării, de transformare socialistă a agriculturii, de ridicare a nivelului de trai al populației, au dezbătut lipsurile existente în unele domenii, au făcut propuneri cu privire la căile înlăturării lor.

Adunările și mitingurile electorale s-au încheiat cu angajamente însușite ale muncitorilor, țărănilor și intelectualiilor, ale femeilor și tinerilor de a sprijini aplicarea programului de măsuri adoptat de Congresul al II-lea al partidului și de plenara Comitetului Central din decembrie.

Nu mai oîrînduire populară, legată prin mii de fire de masă, poate asigura o asemenea participare activă a milioane de cetățeni la viața politică a țării. Care dintre statele capitaliste ar putea să încredințeze adunările populare din fabrici, sate, instituții de cultură dreptul de a-și propune candidații? Care partid burghuez aflat la putere s-ar încumeta să cheme masa largă a alegătorilor să analizeze în cadrul adunărilor electorale felul în care au fost îndeplinite prevederile programului lor de guvernare, să pună în discuția oamenilor muncii măsurile guvernamentale ce urmează a fi adoptate?

Marea superioritate a democrației socialiste

Nu ne miră faptul că desfășurarea campaniei noastre electorale n-a fost pe gustul unor organe de presă și posturi de radio occidentale. Dacă am fi fost lăudați de cercurile reacționare ne-am fi putut întreba pe drept cuvînt: cu ce am greșit oare?

Este firesc ca acestor cercuri să nu le fie pe plac încrederea poporului nostru muncitor în orînduirea socialistă pe care și-a ales-o, unitatea celor mai largi mase populare în jurul partidului și guvernului, participarea lor activă la marea operă de construire a socialismului.

Cine sînt însă acei care încearcă să ne dea lecții de democrație prin mijlocirea posturilor de radio occidentale? Reprezentanții unor regimuri care nu sînt decît forme mai fătîșe sau mai deghizate ale dictaturii burghueze asupra poporului. Cum slau lucrurile în această privință în Statele Unite ale Americii? Iată ce mărturisește fostul candidat la președinția S.U.A., Stevenson: „Cabinetul președintelui Eisenhower oglindește spiritul adevărat al partidului republican. Criteriul numirilor în cabinet a fost succesul financiar. El și-a ales un guvern de directori de industrie și milionari... Partidul lui Lincoln a devenit partidul lui Ca-

dillac". O singură rezervă se poate face la această caracterizare: că ea se potrivește și partidului democrat, al cărui lider este Stevenson.

Conducătorii S.U.A. ne dau drept model „democrația americană”, prezentînd drept esență a acesteia sistemul mai multor partide. În realitate sistemul acesta mult lăudat constă într-o simplă perîndare la putere a două partide — republican și democrat — care de fapt reprezintă deopotrivă interesele marilor fabricanți și bancheri, interesele capitalului monopolist.

Am cunoscut și la noi în țară, pe vremea în care domnea „democrația” burghueză, rotativa guvernamentală: se înfruptau pe rînd din cîolanul puterii cînd țărăniștii, cînd liberalii, după sistemul „vin al noștri, pleacă al noștri”. Am cunoscut și metodele „democratice” ale acestor partide: butoiu cu țuică, bita, comunele așa-zis „contaminate”, votul morților, dezgustătoare demagogie electorală și teroarea care o însoțea. Nu este oare de-a dreptul ridicolă pretenția propagandiștilor aflați în solda imperialismului de a ademeni poporul nostru cu aceste „frumuseți” ale democrației burghueze?

În fapt, oamenii muncii din Statele Unite ale Americii se bucură doar de cea falimoasă libertate, despre care încă Marx arăta că nu constă în altceva decît „de a hotărî la trei sau șase ani care membru al clasei dominante să reprezinte și să calce în picioare poporul în parlament”. Prin votul lor, alegătorii americani pot hotărî doar care dintre cele două partide ale capitalului monopolist să aibă acces la veniturile statului, să-și

îmbogățească partizanii, să dezlănțue un nou val de teroare polițistă.

De fapt întreaga economie americană este dominată de 60 familii de ultra-miliardari și alte cîteva sute de magnai ai marelui capital, în frunte cu alde Rockefeller, Morgan, Dupont, Mellon; aceștia hotărăsc soarta guvernelor, numesc și destituie pe miniștri, trag din umbră sfîrșite politice interne și externe a statului — tentaculele trusturilor înțînindu-se departe dincolo de frontierele Statelor Unite. La conducerea ministerelor se perîndă mari financieri, conducători ai marilor firme industriale și bancare, directori și consilieri ai monopolurilor. Sau poate vor încerca d-nii Dulles, Humphrey, Weeks, Summerfield și alți colegi ai lor din guvernul american să susțină că strînselile lor legături, de notorietate publică, cu trusturile sînt simple „invenții răuvoitoare ale propagandei comuniste”?

Și atunci se pune de la sine întrebarea: ce fel de democrație este aceea, unde o mînă de mari potențai ai capitalului monopolist, laconi de supraprofituri fabuloase, decid destinele unui întreg popor? Dominația cîlcică a celor puțini dar putred de bogați, asupra celor mulți, asupra majorității muncitoare și exploatate — iată esența sistemului pe care-l proslăvesc propagandiștii plătiți ai trusturilor. Și încă ni-l mai și oferă ca model

În Statele Unite muncitorii reprezintă mai mult de jumătate din populație, alcătuiind împreună cu fermierii mici și mijlocii cîvîrșitoarea ei majoritate. Cum se face atunci că în parlamentul american, în altele și altele guverne ale S.U.A. n-a izbucnit să răzbată măcar un singur reprezentant autentic al clasei muncitoare și al fermierilor mici și mijlocii, adică al acelor clase care prin munca lor creează bogăția Americii? Din ce cauză cercurile guvernante din S.U.A. tratează drept crimă penală eforturile eroice ale comuniștilor pentru unirea forțelor democratice ale poporului american în lupta împotriva dominației marelui capital monopolist, pentru pace și progres?

Răspunsul e limpede: pentru că în ciuda pâlăvrăgălii demagogice și a libertăților formale cu care se împăunează „democrația” burghueză, așa cum arăta Lenin, „rămîne întoldeca una — și în condițiile capitalismului nu poate să nu rămînă — strîmtă, ciuntită, falsă, ipocrită, un rai pentru cei bogați, o capcană și o minciună pentru cei exploatati și cei săraci”.

Deosebit de perseverent ne dăruiește cu lecții de democrație postul de radio Londra, deși l-ar fi stat mai bine să informeze opinia publică mondială despre unele trăsături ale parlamentarismului englez asupra cărora nu prea obișnuiește să insiste. Ar fi deosebit de instructiv dacă radio Londra ar arăta cîte sute de lorzi fac parte din parlamentul englez, ocupînd scaune moștenite sau obținute prin numire de sus, fără a fi avut nevoie să dea ochi cu alegătorii. Ar fi de asemenea util să se dea publicității o statistică sinceră care să arate cîți dintre deputații sînt reprezentanți ai marelui capital, ce trusturi stau în spatele lor, înclîndu-se totodată și beneficiile încasate an de an de aceste trusturi.

(Continuare în pag. 2)

„Regimul nostru de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului, asigură cele mai largi drepturi și libertăți oamenilor muncii, le creează depline posibilități de a participa la gospodărirea treburilor obștești, la conducerea statului; în același timp, puterea populară apără cu vigilență cuceririle revoluționare ale oamenilor muncii, zdrobește cu hotărîre orice uneltiri ale dușmanilor poporului”.

Din cuvîntarea tovarășului
GH. GHEORGHIU-DEJ

Dr. OCTAVIAN BELEA,
candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Arad-est

Ing. MARIA-PETRILA,
candidată a F.D.P. în circumscripția electorală Arad-vest

ANA SCHLECHTER,
candidată a F.D.P. în circumscripția electorală Șirila

LUDOVIC JUHASZ,
candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Arad-sud

MARIA BALECHICI,
candidată a F.D.P. în circumscripția electorală Vinga

MANIFESTUL în IMAGINI

FISCUT primul saf din raion în întregime cooperativizat

Rodnică e munca politică ce au desfășurat-o comuniștii, agitații, deputații sfatului popular și activiștii de partid și de stat, care au lucrat în această campanie electorală în satul Fiscuț, sat în întregime acum cooperativizat. Alaltăseară au intrat în gospodăria colectivă ultimele familii de țărani cu gospodării individuale, printre care Rista Neacșu, Nicolae Pantin și Soiron Neag. Toți țărănilor muncitori din această localitate sînt acum membri ai gospodăriei colective și întovărișirii agricole.

O nouă întovărișire agricolă

Munca politică desfășurată la Frumușeni în campania electorală a fost strîns împletită cu munca pentru cooperativizarea agriculturii. Ca urmare, alaltăseară la Frumușeni s-a înființat o nouă întovărișire agricolă. Din ea fac parte 9 țărani muncitori care posedă 39 ha. teren arabil.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

Oamenii simpli din Anglia ar putea să vadă atunci mai limpede legătura dintre sistemul politic existent în Anglia și sistemul economic caracterizat prin faptul că 2 la sută din proprietari au acaparat 64 la sută din bogățiile țării.

Doar nu din cer sau prin muncă lor proprie au obținut capitaliștii englezi asemenea bogății, ci prin jefuirea singeroasă a popoarelor coloniale și prin exploatarea oamenilor muncii englezi. Ce are comun un asemenea sistem cu democrația reală, cu domnia poporului?

Deosebirea dintre democrația formală și democrația reală reiese limpede, comparînd, de pildă, compoziția socială a parlamentelor din țările capitaliste cu aceea a candidaților Frontului Democrației Populare în alegerile pentru Marea Adunare Națională. De unde vin, pe cine reprezintă candidații Frontului Democrației Populare? Ei vin de la strunguri, din mine, de la războiul de țesut și de pe șantierele de construcție, din S.M.T.-uri, de pe ogoarele patriei, din instituții de cultură, din laboratoare. Printre ei nu este nici un singur moșier, fabricant, bancher sau acționar, ci numai muncitori, țărani, intelectuali. (Aplauze). 169 dintre candidații sînt muncitori și țărani care lucrează efectiv în producție. Cei alți candidați sînt muncitori și țărani care ocupă funcții de răspundere în viața obștească și de stat, cadre didactice, ingineri, tehnicieni și alți oameni de cultură, slujitori ai cultelor, militari. 67 candidați provin din rîndurile naționalităților concloacatoare din țara noastră. 71 dintre candidați sînt femei. Marea Adunare Națională ce va rezulta din alegeri va fi un corp cu adevărat reprezentativ. (Aplauze puternice).

Orici s-ar strădui să înșele masele apologetii „modului de viață american”, problema fundamentală a democrației constă în baza ei materială. În orice stat capitalist, unde cea mai mare parte a bogățiilor țării este acaparată de minoritatea exploatareilor, nu poate fi vorba decît de o „democrație” a sacului cu bani.

Democrația socialistă are o bază trainică — proprietatea obștească asupra mijloacelor de producție, temelie a tuturor celorlalte drepturi și libertăți. În România nu există capitaliști, bancheri, moșieri. Oamenii muncii au devenit singuri stăpîni ai bogățiilor țării, în minile lor se află întreaga putere de stat și faptele dovedesc că ei știu să conducă statul în interesul poporului, asigurînd înflorirea patriei (Aplauze).

În ultimul deceniu, poporul nostru a realizat în toate domeniile de activitate un progres fără precedent. Desigur, nivelul producției industriale, nivelul de trai nu sînt încă la nivelul celor mai avansate țări capitaliste. Dar, amatori occidentali de comparații în acest domeniu se fac că uită nivelul de adînc înăpăiere a țării de la care a pornit opera de construcție socialistă. Ei se fac că uită cum trăiau oamenii muncii din țara noastră sub cîlelul capitaliștilor și moșierilor. Dar nu pot să uite muncitorii cum robeau cei 10—12 ore pe zi, fiind plătiți după bunul plac al patronilor, pentru ca apoi, aruncați pe drumuri, să umbie din poartă în poartă căutînd cu disperare muncă și o bucată de pîine. Nu pot să uite țărani cum erau je-

luiți de moșieri și chiburi, de negustori și cămătari și cum pămîntul stropit cu sudoare și lacrimi de ei era vîndut cu toba. După acest „pitoresc” — pitorescul bolilor sociale cu răspîndire de masă, al celui mai înalt nivel de mortalitate infantilă din Europa, al analfabetismului — tînjesc apologetii „democrației” occidentale de la posturile de radio americane „Europa Liberă” și „Vocea Americii”, de la Radio Paris și Londra. Au și după ce s-a tînjesc. Căci vremurile de robie, de adîncă înăpăiere și mizerie neagră, cînd voința cercuilor imperialiste era lege în țara noastră, cînd burghezia și moșierimea română le îndeplineau slujgăriea oricui și le puneau la dispoziție bogățiile țării și muncă poporului — aceste vremuri s-au dus și nu se vor mai întoarce niciodată. (Aplauze puternice).

Noi nu ne gîndim să le dăm oamenilor muncii din Occident lecții despre cele ce au de făcut pentru a scăpa de exploatarea capitalistă. Această chestiune îi privește pe ei și noi n-avem obiceiul să punem la cale treburile altora. Dar, de vreme ce unele persoane oficiale și instituții de propagandă din Apus nu se jenașă să se amestece în treburile noastre interne, ne dau lecții despre democrație, ba chiar se oferă să ne „elibereze” — toată această vorbărie nu poate să nu ne sugereze unele întrebări:

— Poate exista egalitate și identitate de interese între celea cîteva sute de trusturi și zecile de milioane de oameni ai muncii care trudesc pentru îmbogățirea acestora?

— Să fie oare însușite masele de muncitori și de mici fermieri și țărani din țările Apusului de o asemenea dragoste față de capitaliști și moșieri încît să nu se poată lipsi de ei?

— Poate oare cineva să pună la îndoială ceea ce faptele dovedesc și cu zi — dorința fierbinte a maselor muncitoare din Apus de a se elibera de apăsarea trusturilor, de toți paraziții și trînzorii ce le stau pe grumaz?

La noi, muncitorii împreună cu țărani au izgonit pe moșieri, au dat pămîntul în mina celor ce-l muncesc, și n-au să vezi vreun țăran muncitor să plîngă de dorul moșierilor. Masele muncitoare au izgonit pe capitaliști, au trecut fabricile și băncile în proprietatea întregului popor. Și nimeni din rîndurile oamenilor muncii nu duce dorul fabricanților și bancherilor. Burghezia și moșierimea se socoteau sortite de dumezeu să conducă statul, prooroceau că fără ele poporul va pieri. Și iată că poporul n-a pierit, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare și cu intelectualitatea legată de popor, conduce cu pricepere țara, ducînd-o pe calea progresului și a bunelor stări. (Aplauze).

Iată ce arată întregii oameni muncitoare experiența noastră și a celorlalte țări socialiste. Marea însemnată istorică a experienței construitei noi orînduirii sociale în țările socialiste constă între altele în aceea că ea face să crească în inimile oamenilor muncii de pretutindeni credința în posibilitatea de a se elibera de sub jugul capitalului, de a cuceri adevărata democrație și adevărata libertate — eliberarea de exploatare. (Aplauze).

Pe bună dreptate a spus Marx că muncitorii n-au de pierdut decît lanțurile — ei au o lume de cîștigat!

lective și întovărășirilor s-a dublat în ultimii patru ani. Acolo unde organizațiile ke partid au pus în centrul preocupărilor lor — așa cum a cerut Congresul al II-lea al P.M.R. — sarcina desfășurării unei intense și perseverente muncii politico-organizatorice în mijlocul țăranilor muncitori, au fost obținute succese pilduioare. Raioanele Hîrșova, Negru Vodă, Filimon Sîrbu, Medgidia, Călmățui și Buzor sînt de pe acum complet cooperativizate, iar în raionul Adamclisi cooperativizarea e pe terminate. Exemplul viu al gospodăriilor colective și întovărășirilor fruntașe convinge mase tot mai largi ale țărânilor de folosul agriculturii socialiste. (Aplauze).

S-au obținut rezultate de seamă în domeniul ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Au crescut veniturile muncitorilor și țăranilor. Aprovizionarea cu alimente și îmbrăcăminte se îmbunătățește an de an. O mulțime de produse de consum acum mai multe produse din salariul lui, consumul lui a crescut, ceea ce se reflectă în faptul că anul trecut comerțul socialist a furnizat populației mărfuri de o valoare dublă a celor vîndute în 1950.

Muncitorii vîrstnici, ceferiștii care se află în sală își amintesc desigur de viața de mizerie și chin a clasei muncitoare în anii stăpînirii burgheziei, de împușcarea a peste 100 de muncitori la 13 decembrie 1918 și teroarea dezlănțuită împotriva participanților la greva generală din 1920, de măcelul de la Lupeni din 1929 și înăbușirea în sânge a eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933. Cît de mult se deosebește situația de azi a muncitorimii, clasă conducătoare în stat, de situația din trecut a muncitorilor, jefuiți și exploatați tîlhărește de capitaliști, striviți de povara cîrburilor de sacrificiu, putînd fi oricînd aruncați de patron în rîndurile șomerilor sau răpuși de gloanțele mitralierelor, dacă îndrăzneau să-și ceară drepturile! Muncitorii, tehnicianii, funcționarii se bucură azi, în afara salariului, de o serie de avantaje cu neputîință

de conceput în trecut: concediu de odihnă plătit, îngrijire medicală gratuită, cantină, cămin și creșă pentru copii, largă posibilitate de ridicare a calificării.

Țărănimea noastră ține minte starea de subjugare și mizerie din vremea domniei moșierilor și capitaliștilor. Ea ține minte pe cei 11.000 de țărani omorîți de rege și boieri acum 50 de ani, în 1907, pentru că s-au răscoală pentru pămînt și dreptate. Satele, cîndulă de odinioară în întunericul neștiinței de carte, decimate de malarie, pelagră și alte boli, cunosc o viață nouă. Conacul boieresc, cîrciuma, postul de jandarmi erau ieri centrul vieții satului. Azi, s-au ridicat în sate școli și cîmine culturale, cinematografe și spitale, sute de comune au fost electrificate și radiificate. Țăranul muncitor se îmbracă și se hrănește mai bine ca pe vremea stăpînirii burghezo-moșierilor.

Pentru prima oară a dobîndit poporul puțină să-și aline seara de cultură. Puterea populară se mîndrește de a fi înălțată rușinoasă moștenire a analfabetismului. Anul trecut printre ostașii încorporați n-a mai fost nici un neștiutor de carte. Numeroase locașuri de cultură, institute de învățămînt superior și cercetări științifice, teatre, muzee, școli, cîmine culturale și cluburi s-au ridicat în acești ani în toate regiunile patriei noastre. Intelectualitatea noastră legată de popor, bucurîndu-se din plin de prețuirea și sprijinul regimului democratic, își aduce contribuția la dezvoltarea patrimoniului culturii naționale, la propagarea țării.

Marile realizări obținute în anii regimului democratic-popular sînt rodul muncii înfrînte a muncitorilor, țăranilor, oamenilor de cultură, conștienți și îndrumați de partid. Avem dreptul să resimțim mîndrie, bucurie și satisfacție, făcînd bilanțul acestor realizări. Avem dreptul să spunem că sacrificiile aduse și eforturile depuse n-au fost zadarnice, că mergem pe drumul bun, drumul fărîlirii unei vieți îndeplinite și ferice, drumul socialismului. (Aplauze).

Sarcinile luptei pentru dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea continuă a traiului poporului

Tovarăși,

În cadrul campaniei electorale, oamenii muncii au dezbătut pe larg hotărîrile recentei plenare a C.C. al P.M.R. Atît la orașe, cît și la sate, aceste hotărîri au fost primite de oamenii muncii cu bucurie și satisfacție: muncitorii, țăranii, oamenii de cultură și-au manifestat aprobarea deplină față de aceste măsuri și au scos în evidență marea lor însemnată pentru dezvoltarea economiei noastre naționale și pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale poporului.

Partidul a arătat deschis cauzele dificultăților pe care le mai întîmpinăm în satisfacerea nevoilor oamenilor muncii și ce este de făcut pentru ca nivelul de trai să crească mai rapid. Nu încapă îndoială că prin eforturile unite ale celor ce muncesc din orașe și sate aceste dificultăți trecătoare vor fi învinse și poporul nostru va uera treptă tot mai înalte ale bunăstării și culturii.

În cele ce urmează mă voi referi la cîteva probleme fundamentale puse de plenară. În primul rînd, hotărîrile elaborate de ea asigură o îmbunătățire a proporțiilor între diferite ramuri ale economiei naționale; continuînd politica de industrializare a țării, plenara stabilește totodată o serie de măsuri în vederea dezvoltării mai rapide a ramurilor rămase în urmă ale economiei — agricultura și producția de bunuri de larg consum. De asemenea, în scopul îmbunătățirii și ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii, plenara a hotărît o anumită reducere a investițiilor pentru a putea da o parte mai mare din venitul național fondului de consum.

Aceste măsuri au devenit posibile datorită realizărilor obținute pînă acum în domeniul dezvoltării economiei și în primul rînd în domeniul dezvoltării industriale.

Oamenii muncii din orașe și sate în frunte cu eroica noastră clasă muncitoare au făcut nu puține sacrificii pentru a asigura dezvoltarea industriei grele și înlocuiri a industriei construcției de mașini, fiind conștienți că numai în felul acesta crează condițiile dezvoltării întregii economii naționale, fărîlirii bunelor stări a celor ce muncesc. (Aplauze).

Alcînd fondurile necesare dezvoltării agriculturii, producției de bunuri de larg consum, ridicării nivelului de trai, va trebui să ne îngrijim și de aci înainte de asigurarea mijloacelor necesare reproducției socialiste largite. Nivelul de trai al poporului se va îmbunătăți mereu, numai dacă producția noastră va spori de la an la an, iar aceasta este cu puțină numai în condițiile unei neconținute creșteri a producției industriale pe baza dezvoltării cu precădere a industriei mijloacelor de producție. Realizarea operă de industrializare cheazăștie propășirea României, trecerea ei în rîndurile țărilor

înaintate din punct de vedere economic.

Industria e principala sursă a creșterii venitului național al societății, temelia ridicării nivelului de trai al populației. Pentru a înțelege mai bine lucrul acesta, o bina să ne referim la exemplul unei țări prietene, Republica Cehoslovacă.

Se știe că Cehoslovacia, care dispunea încă înainte de instaurarea regimului democratic-popular de o considerabilă bază industrială, a continuat în perioada construcției socialiste să-și dezvolte cu succes industria, ajungînd să ocupe din acest punct de vedere unul din primele locuri în Europa. Aceasta se oglindește în venitul național al Cehoslovaciei, care kdesi are o suprafață și o populație mai mică decît a Romîniei, are un venit național considerabil mai mare decît al țării noastre. Societățile pe cap de locuitor, venitul național în Cehoslovacia este aproximativ de două ori mai mare decît la noi. Nu este deci de mirare dacă și nivelul de trai al oamenilor muncii este mai înalt în Cehoslovacia decît în țara noastră.

Desigur, nu putem face o comparație mecanică între două țări care au avut condiții istorice de dezvoltare atît de diferite. Dar acest exemplu este totuși pentru noi plin de învățăminte.

România a fost o țară agrară înapoiată, nevoită să importe la prețuri de jaf din țările capitaliste utilajul și alte produse industriale de care avea nevoie. Azi fabricăm în țară cea mai mare parte a mașinilor și utilajului necesare nevoilor economiei noastre.

Nu ne putem însă mulțumi cu cele obținute, nu putem rămîne la nivelul atins. Trebuie să mergem înainte cu hotărîre pe calea industrializării, asigurînd dezvoltarea proporțională a întregii economii și lichidarea rămînelor în urmă a agriculturii și industriei bunurilor de consum.

Trebuie să arătăm poporului cu tot simțul de răspundere că nu ne îngăduim să consumăm tot ce producem, că trebuie să punem de o parte fondurile necesare acumulării socialiste, care asigură dezvoltarea industriei noastre, sporirea neconținute a venitului național și, pe această bază, ridicarea nivelului de trai.

Interesele vitale ale poporului nostru cer să ajungem din urmă țările înaintate din punct de vedere economic. Este limpede că nu putem înalța cu pași de melc în dezvoltarea industriei naționale, după cum n-ar fi just să supunem economia unui efort peste puterile noastre. Țara noastră dispune de mari posibilități și resurse, pentru a căror valorificare poporul nostru este hotărît să-și mobilizeze toate forțele.

Principala atenție va fi acordată acelor ramuri industriale care au asigurată baza de materii prime în țară: industria chimică, minieră, petro-

lieră, energetică, industria materialelor de construcție. Marile bogății naturale ale țării — țiței, gaz metan, cărbune, stuf, lemn, sare și minereuri — asigură condițiile unei puternice dezvoltări a industriei noastre chimice. De pe acum apare necesitatea elaborării unui plan de perspectivă al dezvoltării acestei importante ramuri industriale pe o perioadă de 10—15 ani, după modelul planului decenal de electrificare a țării, care se înfăptuiește cu succes. Dezvoltarea relațiilor de cooperare și înfrățire între țările lagărului socialist ne înlesnește înfăptuirea operă de industrializare, dezvoltarea acelor ramuri ale industriei pentru care avem în țară condițiile favorabile.

În anii ce urmează se va da o mai mare atenție industriei ușoare și alimentare, înzestrării ei cu utilaje moderne; odată cu mai buna folosire a capacității numeroaselor întreprinderi construite în aceste ramuri în ultimii ani, aceasta va crea posibilitatea unei sporiri simțitoare a producției de mărfuri industriale destinate consumului populației.

Plenara C.C. a adoptat o serie de măsuri de deosebită importanță în vederea sporirii masive a producției agricole, îndeosebi a celei de cereale. Deși în țara noastră există unele posibilități de sporire a suprafețelor arabile, care trebuie negreșit valorificate, acestea sînt totuși limitate, așa încît obiectivul principal în domeniul sporirii producției agricole îl constituie creșterea producției la hectar. Realizarea acestei sarcini depinde de mai buna lucrare a pămîntului prin aplicarea unei agrotehnici avansate, respectarea celor mai favorabile termene de însămînțare și de executare a altor lucrări agricole, folosirea unor semințe de înaltă productivitate, sporirea simțitoare a cantității de îngrășăminte minerale și naturale la hectar, ridicarea productivității muncii agricole și ușurarea acestora prin mecanizarea complexă. În această direcție trebuie să-și îndrepte eforturile organizațiile de partid, institutele de cercetări științifice, agronomii, masa țăranimii muncitoare.

Lichidarea rămînelor în urmă a agriculturii este strîns legată de sarcina fundamentală a etapei actuale — transformarea socialistă a agriculturii. Țărănimea muncitoare devine an de an tot mai conștientă de faptul că numai marea producție agricolă socialistă este în stare să asigure — pe baza muncii în comun, pe mari suprafețe, cu mașini agricole și folosind metode agrotehnice — avîntul producției agricole și bună starea țăranimii muncitoare. Statul democratic-popular, clasa muncitoare acordă un larg și multilateral sprijin politic și economic țăranimii muncitoare spre a păși pe calea transformării socialiste a agriculturii. (Aplauze).

După cum ați aflat din hotărîrile plenarei, se acordă o mare atenție gospodăriilor agricole de stat, a căror suprafață va crește simțitor în anii următori. Partidul și guvernul își vor concentra eforturile asupra mecanizării complexe a lucrărilor agricole și folosirii în cantități sporite a îngrășămintelor chimice în gospodării, astfel încît ele să devină în decurs de cîteva ani mari producătoare de cereale, una din sursele principale de formare a fondului central al statului.

Odată cu aceste măsuri de înfrățire și dezvoltare a sectorului socialist al agriculturii, partidul și guvernul vor acorda și pe viitor sprijin țăranilor muncitori cu gospodării individuale, care încă nu s-au hotărît să pășească pe calea agriculturii socialiste. Toate forțele țăranimii noastre muncitoare, ajutate frățește de clasa muncitoare, trebuie îndreptate înspre realizarea sarcinilor puse de partid de a sporii producția de grîu, porumb, carne, lapte, legume și zarzavaturi, asigurînd astfel prosperitatea satelor noastre, buna aprovizionare a orașelor și asigurarea cu materie primă a industriei. Nu ne îndoiim că țăranimea muncitoare va îndeplini cu înălțare această înaltă sarcină patriotică. (Aplauze).

Tovarăși,

Partidul acordă a deosebită atenție ridicării nivelului de trai al clasei muncitoare care poartă pe umerii săi greutatea principală a luptei pentru construirea socialismului, muncind cu avînt și abnegație și dovedind prin faptele ei că este conștientă de rolul conducător pe care-l are în societate. (Aplauze puternice).

În cursul anului 1956 partidul și guvernul au luat o serie de măsuri prin care s-a îmbunătățit salarizarea mai multor categorii de muncitori, tehnicieni și funcționari. A fost ridicat minimul de salariu, au fost sporite pensiile mici și s-a acordat alocația de stat pentru copii. De asemenea s-a fost sporite salariile lucrătorilor din comerțul socialist, ale medicilor și corpului didactic, ale cadrelor armatei. S-a mărit numărul burșelor și alocația de cantină pentru studenți. Pentru aplicarea acestor măsuri a fost nevoie anul trecut de alocarea unor fonduri suplimentare în valoare de aproape un miliard lei.

O însemnată deosebită pentru sporirea veniturilor muncitorilor va avea aplicarea hotărîrii plenarei din de-

cembrie 1956 a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare. Numai fondurile suplimentare primite de salariați în 1957 prin revizuirea rețelelor tarifare, plata alocațiilor de familie etc. vor fi de peste 2,5 miliarde lei. Cheazășia unei juste elaborări a măsurilor pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare o constituie largă consultare a oamenilor muncii din principalele întreprinderi în care va fi experimentat. Această dezbateră largă, democratică, va stimula inițiativa și spiritul înnoitor al muncitorilor și tehnicienilor în găsirea celor mai bune soluții pentru ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor, perfecționarea procesului tehnologic.

Partidul și guvernul nostru își exprimă încrederea fermă că resursele materiale și financiare necesare realizării măsurilor adoptate de plenara C.C. vor fi asigurate prin munca patriotică a maselor muncitoare. (Aplauze).

Partidul se adresează clasei muncitoare cu chemarea de a produce mărfuri mai multe, mai bune și mai ieftine, de a spori neconținut productivitatea muncii și a reduce prețul de cost. Mai mult ca oricînd e nevoie de inițiativa și perseverența muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor pentru a descoperi și mobiliza rezervele interne ale întreprinderilor.

Trebuie să învățăm a folosi cu chibzuială mijloacele materiale. Într-o serie de ramuri industriale există largi posibilități de a spori producția, chiar fără a construi noi întreprinderi sau a introduce noi utilaje în producție, prin mai buna folosire a utilajului existent și a capacităților de producție, prin extinderea experienței înaintate.

Cantități însemnate de produse de larg consum pot fi puse la dispoziția populației prin ridicarea productivității muncii, prin reducerea prețului de cost pe baza economisirii materiei prime și materialelor, combustibilului, energiei electrice, fondurilor bănești, a combaterii oricărei risipe. După calcule preliminare, fiecare procent de reducere a prețului de cost pe scară întregii economii va reprezenta în 1957 o economie de aproape jumătate de miliard lei.

Datoria organizațiilor de partid, sindicale, de U.T.M. și a maselor muncitorilor și tehnicienilor din întreprinderi este de a porni o adevărată bătaie pentru fiecare procent de ridicare a productivității muncii, de reducere a prețului de cost, de economie în producție, pentru a crea noi resurse materiale și financiare care să servească ridicării continue a nivelului de trai al populației.

Tovarăși,

Una din cele mai importante măsuri luate de partid și guvern este aceea cu privire la desființarea celorlalte obligatorii la majoritatea produselor agricole; ea însușește țăărănimea muncitoare să-și lucreze mai bine pămîntul, spre a spori producția agricolă și a contribui la dezvoltarea schimbului dintre oraș și sat. Nu încapă îndoială, că această hotărîre va înălța și mai mult alianța frățească între clasa muncitoare și țăărănimea muncitoare, contribuind astfel la consolidarea continuă a orînduirii democratic-populare din patria noastră. (Aplauze puternice).

Producătorii agricoli sînt liberi să-și desfacă produsele la preț de învoială, fie pe cale de achiziții și contractări, fie pe piață. Aceasta va aduce venituri suplimentare însemnate țăranilor muncitori individuali, membrilor gospodăriilor colective, cooperativelor de producție cu rentă, întovărășirilor.

Exprimăm convingerea fermă că măsurile hotărîte de plenară, sporind cointeresarea materială a țăărănimii în mărirea producției agricole și a producției agricole-marfă vor face să crească cantitățile de produse agroalimentare pe piață, ceea ce va avea o influență pozitivă asupra prețurilor. Iată de ce trebuie să ne concentrăm eforturile spre dezvoltarea considerabilă a producției agricole. În acest scop este necesară o muncă serioasă, bine organizată, a statului popular, a cooperărilor, a organizațiilor comerciale socialiste de stat, pentru a îmbunătăți și intensifica schimbul de mărfuri între oraș și sat.

Pentru aceasta există condiții dintre cele mai favorabile. După apariția hotărîrii plenarei din decembrie 1956 și în mod deosebit în cursul campaniei electorale nenumărați țărani, mulțumind partidului și guvernului pentru măsurile luate și-au exprimat hotărîrea de a contribui la formarea fondului central de produse agricole al statului, valorificînd surplusul producției lor pe cale de contractări și achiziții.

Dacă organele noastre comerciale, cooperatiste și de stat vor munci bine, dacă vor învăța să facă comerț, dacă vor ști să organizeze în bune condiții schimbul dintre oraș și sat în avantajul reciproc al țăărănimii și al consumatorilor de la orașe, vom avea rezultate bune în asigurarea unei aprovizionări tot mai îmbogățite a populației muncitoare de la orașe

(Continuare în pag. 4-a)

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

Oamenii simpli din Anglia ar putea să vadă atunci mai limpede legătura dintre sistemul politic existent în Anglia și sistemul economic caracterizat prin faptul că 2 la sută din proprietari au acaparat 64 la sută din bogățiile țării.

Doar nu din cer sau prin muncă lor proprie au obținut capitaliștii englezi asemenea bogății, ci prin jefuirea singeroasă a popoarelor coloniale și prin exploatarea oamenilor muncii englezilor. Ce are comun un asemenea sistem cu democrația reală, cu domnia poporului?

Deosebirea dintre democrația formală și democrația reală reiese limpede, comparînd, de pildă, compoziția socială a parlamentelor din țările capitaliste cu aceea a candidaților Frontului Democrației Populare în alegerile pentru Marea Adunare Națională. De unde vin, pe cine reprezintă candidații Frontului Democrației Populare? Ei vin de la strunguri, din mine, de la războiul de țesut și de pe șantierul de construcție, din S.M.T.-uri, de pe ogorale patriei, din instituții de cultură, din laboratoare. Printre ei nu este nici un singur moșier, fabricant, bancher sau acționar, ci numai muncitori, țărani, intelectuali. (Aplauze).

169 dintre candidații sînt muncitori și țărani care lucrează efectiv în producție. Ceilalți candidați sînt muncitori și țărani care ocupă funcții de răspundere în viața obștească și de stat, cadre didactice, ingineri, tehnicieni și alți oameni de cultură, slujitori ai cultelor, militari. 67 candidați provin din rîndurile naționalităților concloaculate din țara noastră. 71 dintre candidați sînt teci. Marea Adunare Națională ce va rezulta din alegeri va fi un corp cu adevărat reprezentativ. (Aplauze puternice).

Orieti s-ar strădui să înșele masele apologetii „modului de viață american”, problema fundamentală a democrației constă în baza ei materială. În orice stat capitalist, unde cea mai mare parte a bogățiilor țării este acaparată de minoritatea exploatare, nu poate fi vorba decît de o „democrație” a sacului cu bani.

Democrația socialistă are o bază materială — proprietatea obștească asupra mijloacelor de producție, temelie a tuturor celorlalte drepturi și libertăți. În România nu există capitaliști, bancheri, moșieri. Oamenii muncii au devenit singurii stăpîni ai bogățiilor țării, în mîinile lor se află întreaga putere de stat și faptele dovedesc că ei știu să conducă statul în interesul poporului, asigurînd înflorirea patriei (Aplauze).

În ultimul deceniu, poporul nostru a realizat în toate domeniile de activitate un progres fără precedent. Desigur, nivelul producției industriale, nivelul de trai nu sînt încă la nivelul celor mai avansate țări capitaliste. Dar, amatori occidentali de comparații în acest domeniu se fac că uită nivelul de adîncă înăpoiere a țării de la care a pornit opera de construcție socialistă. Ei se fac că uită cum trăiau oamenii muncii din țara noastră sub călcîiul capitaliștilor și moșierilor. Dar nu pot să uite muncitorii cum robeau cîte 10—12 ore pe zi, fiind plătiți după bu-nul plac al patronilor, pentru ca a-poi, aruncați pe drumuri, să umble din poartă în poartă căutînd cu disperare muncă și o bucată de pîine. Nu pot să uite țărani cum erau je-

fuiți de moșieri și chiburi, de negustori și cămătari și cum pămîntul stropit cu sudoare și lacrimi de ei era vîndut cu toba. După acest „pitoresc” — pitoresc bolilor sociale cu răspîndire de masă, al celui mai înalt nivel de mortalitate infantilă din Europa, al analfabetismului — tînjesc apologeții „democrației” occidentale de la posturile de radio americane „Europa Liberă” și „Vocea Americii”, de la Radio Paris și Londra. Au și după ce sînt lînjesc. Căci vremurile de robie, de adîncă înăpoiere și mizerie neagră, cînd voința cercurilor imperialiste era lege în țara noastră, cînd burghezia și moșierimea romînă le îndepărtase slăgănele oricărei ordine și le puneau la dispoziție bogățiile țării și muncă poporului — aceste vremuri s-au dus și nu se vor mai întoarce niciodată. (Aplauze puternice).

Noi nu ne gîdim să le dăm oamenilor muncii din Occident lecții despre cele ce au de făcut pentru a scăpa de exploatarea capitalistă. Această chestiune îi privește pe ei și noi n-avem obiceiul să punem la cale treburile altora. Dar, de vreme ce unele persoane oficiale și instituții de propagandă din Apus nu se jenează să se amestece în treburile noastre interne, ne dau lecții despre democrație, ba chiar se oferă să ne „elibereze” — toată această vorbărie nu poate să nu ne sugereze unele întrebări:

— Poate exista egalitate și identitate de interese între cele cîteva sute de trusturi și zecile de milioane de oameni ai muncii care trudesc pentru îmbogățirea acestora?

— Să fie oare insufletele masele de muncitori și de mici fermieri și țărani din țările Apusului de o asemenea dragoste față de capitaliști și moșieri încît să nu se poată lipsi de ei?

— Poate oare cineva să pună la îndoielă ceea ce faptele dovedesc și cu zi — dorința fierbinte a maselor muncitoare din Apus de a se elibera de apăsarea trusturilor, de toți paraziții și trîntorii ce le stau pe grumaz?

La noi, muncitorii împreună cu țărani au izgonit pe moșieri, au dat pămîntul în mîna celor ce-l muncesc, și n-ai să vezi vreun țărăn muncitor să plîngă de dorul moșierilor. Masele muncitoare au izgonit pe capitaliști, au trecut fabricile și băncile în proprietatea întregului popor. Și nimeni în rîndurile oamenilor muncii nu duce dorul fabricanților și bancherilor. Burghezia și moșierimea se socoteau sortite de dumerzeu să conducă statul, proorocescu că fără ele poporul va pieri. Și iată că poporul n-a pierit, clasa muncitoare, în alianță cu țărînimă muncitoare și cu intelectualitatea legată de popor, conduce cu pricepere țara, ducînd-o pe calea progresului și a bunelor stări. (Aplauze).

Iată ce arată întregii omeniri muncitoare experiența noastră și a celorlalte țări socialiste. Marea însemnată istorică a experienței construiții noul orînduirii sociale în țările socialiste constă în faptul că în aceste țări ea face să crească în înălțime oamenii muncii de pretutindeni credința în posibilitatea de a se elibera de sub jugul capitalismului, de a cuceri adevărata democrație și adevărata libertate — eliberarea de exploatare. (Aplauze).

Pe bună dreptate a spus Marx că muncitorii n-au de pierdut decît lanțurile — el au o lume de cîștigat!

Bilanțul insufletitor al realizărilor puterii populare

Tovarăși,

Partidul Muncitoresc Român și celelalte organizații obștești înmănușate în cadrul Frontului Democrației Populare se prezintă în fața alegătorilor cu bilanțul realizărilor obținute de poporul nostru prin muncă harnică și plină de abnegație sub conducerea partidului, în cei 4 ani care au trecut de la ultimele alegeri pentru Marea Adunare Națională.

În această perioadă poporul nostru a obținut victorii importante în lupta pentru construirea socialismului. An de an țara noastră lichidează urmele înăpoeilor de vechiul în care a mîntuit-o stăpînirea exploatare, an de an ea înainteză pe calea progresului. România, căreia clasele exploatare îi hărăziseră soarta de semicolonă a puterilor imperialiste, a devenit în ani puterii populare o țară industrial-agrară în plină dezvoltare.

Regimul de democrație populară, eliberat de energia și inițiativa acestora a oamenilor muncii, a scuturat din jugul exploatare și de dezbrăcarea dezvoltării și aștepta ca totul să le întredacă nu „sus”, de la centru, ci în regiunile de deputații și adunările și pe al. Brute au arătat între altele că numai așteptarea de interes arzător înaintea populației se pot rezolva de către organele locale atunci cînd există spirit gospodăresc, operativitate, atenție cu adevărat socialistă față de nevoile, sezișările și propunerile cetățenilor.

Sfaturile populare vor putea să-și îndeplinească cu succes sarcinile dacă vor folosi cît mai deplin în acți-

lective și întovărășirilor s-a dublat în ultimii patru ani. Acolo unde organizațiile de partid au pus în centrul preocupărilor lor — așa cum a cerut Congresul al II-lea al P.M.R. — sarcina desfășurării unei intense și perseverente muncii politico-organizatorice în mijlocul țărănilor muncitori, au fost obținute succese pilduioare. Raioanele Hîrsova, Negru Vodă, Filimon Sîrbu, Medgidia, Călmățui și Buzor sînt de pe acum complet cooperativizate, iar în raionul Adamclisi cooperativizarea e pe terminate. Exemplul viu al gospodăriilor colective și întovărășirilor fruntașe convinge mase tot mai largi ale țărănilor de folosul agriculturii socialiste. (Aplauze).

S-au obținut rezultate de seamă în domeniul ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Au crescut veniturile muncitorilor și țărănilor. Aprovizionarea cu alimente și îmbrăcăminte se îmbunătățește an de an. Oamenii muncii pot cumpăra acum mai multe produse din salariul lui, consumul lui a crescut, ceea ce se reflectă în faptul că anul trecut comerțul socialist a furnizat populației mărfuri de o valoare dublă a celor vîndute în 1950.

Muncitorii vîrșind, celerității care se află în sală își amintesc desigur de viața de mizerie și chin a clasei muncitoare în anii stăpînirii burgheziei, de împuscarea a peste 100 de muncitori la 13 decembrie 1918 și teroarea dezlănțuită împotriva participanților la greva generală din 1920, de măcelul de la Lupeni din 1929 și înăbușirea în sânge a eroicelor lupte ale celerității și petrolștilor din februarie 1933. Cît de mult se deosebește situația de azi a muncitorilor, clasă conducătoare în stat, de situația din trecut a muncitorilor, jefuiți și exploatați tîlhărește de capitaliști, striviți de povara cîrurilor de sacrificiu, putînd fi orînduiți aruncați de patron în rîndurile șomerilor sau răpuși de gloanțele mitralierelor, dacă îndrăzneau să-și ceară drepturile! Muncitorii, tehnicianii, funcționarii se bucură azi, în afara salariului, de o serie de avantaje cu neputință

Sarcinile luptei pentru dezvoltarea economiei și îmbunătățirea continuă a traiului muncitorilor

Tovarăși,

În cadrul campaniei electorale, oamenii muncii au dezbătut pe larg hotărîrile recentei plenare a C.C. al P.M.R. Atît la orașe, cît și la sate, aceste hotărîri au fost primite de oamenii muncii cu bucurie și satisfacție: muncitorii, țărani, oamenii de cultură și-au manifestat aprobarea deplină față de aceste măsuri și au scos în evidență marea lor însemnată pentru dezvoltarea economiei noastre naționale și pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale poporului.

Partidul a arătat deschis cauzele dificultăților pe care le mai întâmpinăm în satisfacerea nevoilor oamenilor muncii și ce este de făcut pentru ca nivelul de trai să crească cît mai rapid. Nu încapă îndoială că prin eforturile unite ale celor ce muncesc din orașe și sate aceste dificultăți trecătoare vor fi învinse și poporul nostru va avea trepte tot mai înalte ale bunăstării și culturii.

În cele ce urmează mă voi referi la cîteva probleme fundamentale guvernate de plenar. În primul rînd țări capitaliste elaborate de ea asigură sistematică de fire a proporțiilor lătarilor obținute prin muncă economică pentru destinderea mîinii politice. În ultimele luni evoluția planului internațional a înfăptuit de mîna unui vast complot imperialist împotriva păcii și socialismului.

Urmărind să readucă țările arabe sub jugul colonialismului, Anglia și Franța au dezlănțuit, cu complicitatea Israelului, o agresiune neprovocată împotriva Egiptului. În același timp oficinele de spionaj și diversivitate ale statelor imperialiste au organizat putsch-ul contrarevoluționar din Ungaria, în scopul restaurării stăpînirii capitalist-moșierice și a dictaturii fascisto-horiste și a transformării acestei țări într-o bază de atac împotriva lagărului socialist.

Esecul rușilor cu care s-au încheiat aceste aventuri a dovedit că în vremea noastră imperialismul nu mai pot atenta după bunul lor plac la independența și libertatea popoarelor, că în lume există forțe capabile să respingă cu succes orice agresiune imperialistă. (Aplauze).

Recent, imperialismul american, refuzînd să tragă învățăminte din prăbușirea agresiunii împotriva Egiptului, a lansat cu multă vîlvă a-sa-zisă „doctrina Eisenhower”, sub paravanul căreia încearcă să ocupe pozițiile slăbite ale vechilor puterilor imperialiste în Orientul Apropiat și Mijlociu și să supună unei roții și mai grele țările din această parte a lumii. Gogorîta „primejdiei comuniste” sub care politica americană încearcă să-și ascundă scopurile sale de dominație mondială, nu poate însă înșela popoarele. „Nou” colonialism nu va avea o soartă mai bună

de conceput în trecut: concediu de odihnă plătit, îngrijire medicală gratuită, cantină, cămin și creșă pentru copii, largi posibilități de ridicare calificării.

Țărînimă noastră ține minte că China re-a subjugare și mizerie din țări ale mea domniei moșierilor și capitaliștilor. Ea ține minte pe cel 11.000 an. Se țărani omorîți de rege și boieri ale 50 de ani, în 1907, pentru că anizăuile răsculat pentru pămînt și drepturile Satele, cufundate odinioară în vederea pericolului neștiinței de carte, decimului de malarie, pelagră și alte boala social-nosc o viață nouă. Conacul bo creștina, postul de jandarmi de a proterii centrul vieții satului. Azie de pre-ridicat în sale școli și căminare caracteristice rale, cinematografe și spitale Republica de comune au fost electrificate țări adidicate. Țărani muncitori urma traba-bracă și se hrănește mai bîa București vremea stăpînirii burghe între delega-rești.

Pentru prima oară a deCehoslovacia, se porul puțină să-și aline iproc relațiile cultură. Puterea populară, schimburi-drește de a fi înălțatur rusei, tehnicii, cul-turii a analfabetismului printre ostașii încorpora de la Budapesta fost nîc un neștiutor departidelor și gu-roase lăcașuri de cultură socialiste, la ca-înălțămînt superior și noi, a fost o filice, teatre, muzee, a solidarității țări-culturale și cluburi s-ș-relațiilor de în-tră-cești ani în toate țările ele.

Intellectualitatea de partid și gata de popor, bucuria Populară Federa- de prețuirea și sprijinul Populară Federa- democrat-popular, țări care a avut loc în la dezvoltarea țării, a contribuți la naționale, la pro-ștațiilor de prietenie și

Marile realizări, interesul păcii și socialismului democrat, muncii înălțate, du-și toate forțele dez-nilor, oamenii „omiei și culturii, fău-și îndrumați de stări a poporului, țări-șă resimțim mîc este profund în-facție, făcînd b asigurarea păcii și zării, Avem d-șă internaționale. Expi-crificile aduce înălțatur întregului popor, n-au fost zadăroșe a pus la temelia drumul bun, fe externe principile co-vicii îndestulășnice și ale schimburi-lor socialismului. (A culturale reciproce avan-toate statele, indiferent a lor socială. (Aplauze).

Industria și p Populară Romînă aduce terii venitului ei crescînd la cauza p-temelia ridicării rîndirii internaționale, atît populației. Pen-ș.N.U. cît și prin diferite ne lucrul acsionatice. Guvernul Repu-rim la exemplare Romînă sprijin țări-Republica Cehoslovacia de guvernul U.R.S.S. de 1956 în problema dez-

Se știe că de micșorării încoardării în-punea încă țări. Plînă la realizarea unui gîmului democ-șal cu privire la dezama-siderabilă bază Republicii Populare Ro-nuat în perșideră că pentru consolida-liste să-și de ar avea efecte din cele mai tria, ajungînd la încheierea unui acord cu punct de v-șă limitarea și reducerea pro-cuoruri în Eu a armamentelor și forțelor te în venș, întezicerea a-riamelor nuclea-ciel, carș lichidarea bazelor militare pe populațiilor lor sate.

ș respingă cu succes orice ne imperialistă

decît cel vechi. Nici o încercare de a-l prezenta sub o nouă firmă nu-l poate salva de pieirea inevitabilă.

Mîșcarea de eliberare a popoarelor de sub jugul colonial este o forță invincibilă a epocii noastre. Poporul romîn a sprijinit și sprijină cu profundă simpatie lupta eroică pentru libertate și independență a popoarelor Asiei și Africii. (Aplauze).

Conținutul agresiv al politicii americane își găsește expresia în crearea blocurilor militare agresive de tipul N.A.T.O., S.E.A.T.O. și pactului de la Bagdad, în instalarea de baze militare atomice în diferite țări din Europa și Asia, cît și în d-șdincirea seindării Europei prin crea-re „Euratom”-ului și așa-zisei „pie-te unice europene”.

Puterile occidentale, continuînd politica nefastă ce a dus la dezlăn-țuirea celui de-al doilea război mon-dial, desfășoară cu febrilitate acți-nea de reînviere a militarismului german, care a aruncat în cîteva rînduri Europa în flăcările războiului și a pricinuit altă suferințe po-poarelor europene, printre care și poporul romîn.

O deosebită vigilență este necesară față de acțiunile subversive în care cercurile imperialiste încearcă să submineze orînduirea socială și de stat a țării socialiste și să crezeze noi focare de încoardare interna-țională.

În întreaga lume cresc forțele po-poarelor care se opun cu fermitate uneltirilor agresive ale noilor pre-tendenți la dominația mondială. For-țele păcii și ale socialismului au si-lit pe agresorii imperialiști să de-șnapoi. De vigilență și unitatea lup-tătorilor pentru pace depinde și de acum înainte spulberarea planurilor agresive ale imperialismului.

Interesele țării socialiste de apă-rare a păcii lumii, a independenței și securității lor coincid pe deplin cu

interesele vitale ale tuturor popoare-lor iubitoare de pace. Țările lagărului socialist au luat numeroase ini-tiative în scopul micșorării încoard-rii internaționale. Atît timp înșă cît țările imperialiste nu numai că re-fuză să accepte repetatele propuneri de dezarmare și lichidare a grupă-rii militare închise, dar întăresc blo-cul agresiv al Atlanticului, sprijină rearmarea Germaniei occidentale și continuă să organizeze acțiuni subversive împotriva țării socialiste — România, precum și celelalte țări ale lagărului socialist, își vor întări capacitățile de apărare și vor menține Tratatul de la Varșovia ca un scut al independenței și securi-tății lor. (Aplauze).

Propaganda oficială americană nu conțineșă să vorbească despre „cor-tina de fier”, pe care, chipurile, sta-tele socialiste ar fi ridicat-o între ele și țările capitaliste. În realitate înșă, cortina de fier o ridică acei ce apli-că o politică de discriminare în do-meniul comerțului față de țara noas-tră și de alte țări socialiste, acei ce împiedică desfășurarea normală a schimburilor culturale cu țara noas-tră, acei ce preînzăștirilor noștri dornici să viziteze S.U.A. amprente digitale ca unor criminali de drept comun. Cercurile imperialiste ameri-

În întrecerea istorică dintre capitalism și socialism, victoria va aparține socialismului

Tovarăși,

Cercurile imperialiste din S.U.A., străduindu-se să-și camufleze încercările de cucerire a dominației mondiale, s-au pus în fruntea unei vaste cruciade anticomuniste menită, în inten-ția lor, să slăbească forța de atra-cție crescîndă a socialismului. Cît de actuale sînt și astăzi inspiratele cuvînte ale lui Marx și Engels, scri-se încă cu un veac în urmă, despre forța ideilor comunismului, într-o vreme cînd toate forțele reacțiunii — papa și țarul, radicalii francezi și poliștii germani — se uniseră în-tr-o sîntă alianță împotriva „stafiei” comunismului!

Au trecut mai bine de 100 de ani de prigoană, de mincuni și calomnii menite să înăbușe lupta de eliberare a celor ce muncesc din jugul capita-lismului. Dar ideile atotbiruitoare ale marxismului n-au putut fi nimicite, așa cum nu pot fi nimicite clasa muncitoare, poporul. Ideile comunis-mului erau o forță de temut pentru capitaliști încă acum o sută de ani. Cu atît mai mare este forța ideilor marxism-leninismului acum, cînd ele stau la baza politicii de stat a nu-meroase țări din Europa și Asia, au cucerit conștiința a sute de milioane de oameni, exercită o forță de atra-cție tot mai puternică în întreaga lue. Cile cruciade anticomuniste și antisovietice n-a întreprins capitalul internațional în cei 40 de ani care au trecut de la Revoluția din Octom-briel Sîrșitul rușinos al acestor cru-ciade purtate în numele intereselor reacțiunii imperialiste și îndosebi-știrșitul aventurii hîbleriei, ar trebui să îndemne la mai mult calm și simț al realității pe toți cei dornici să pomească pe aceeași cale. Forța ide-lor marxism-leninismului este învî-cibilă! (Aplauze prelungite).

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a provocat prima spăr-șură în sistemul mondial al capitalis-mului. După zdrobirea fascismului în

Spre noi succese ale construcției, pentru o viață mai îmbelșugată și mai frumoasă

Tovarăși Celățeni!

Întîmpinăm alegerile pentru Ma-re Adunare Națională cu un bogat bilanț de înfăptuiri, așa cum nicio-dată în trecut nu s-a putut prezenta vreun partid în fața alegătorilor.

Ce dovedesc toate aceste înfăptuiri, care umplu de mîndrie îndreptățită inima oricărui om ce-și iubiește pa-tria?

Ele dovedesc că eliberarea de sub jugul capitaliștilor și moșierilor din țară ca și al capitaliștilor străini a trezit uriașele energii creatoare ale poporului romîn, voința sa neînfrî-tă de a-și făuri un viitor fericit. Ele dovedesc că poporul nostru are în fruntea lui un conducător profund devotat intereselor oamenilor muncii, Partidul Muncitoresc Român, avan-garda clasei muncitoare, care-l că-lăuzește pe un drum just. (Aplauze puternice, ovaii).

Partidul cheamă oamenii muncii la noi realizări menite să facă eco-nomia țării mai puternică, viața oa-menilor mai îmbelșugată și mai fru-moasă. Patria noastră este bogată în tot felul de resurse naturale, poporul nostru este harnic, talentat, însuflețit de un fierbinte patriotisme. Baza ma-terială pe care ne sprijinim în cons-truirea socialismului s-a întărit, ex-periența noastră a crescut.

Forța statului democrat-popular se întărește necontenit. Ne dăruim pe prieteni încercați, de nădejde. Nu încapă îndoială că, sub conducerea partidului, luminosul program de acți-une al poporului care a fost ela-borat de Congresul al II-lea al P.M.R. și de Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 va fi înfăptuit cu

care încalecă în relațiile cu Republica Populară Romînă ca și cu alte țări socialiste uzanțele internaționale de mentare, amestecîndu-se în treburile interne ale statului nostru, jîgnînd demnitatea națională a poporului romîn și preconizînd pe față răsturna-rea regimului democrat-popular.

Nu ne îndoim cîtuș de puțin că re-gimul de democrație populară nu este pe placul unor personalități oficia-le americane. La urma urmelor po-porul romîn a instaurat orînduirea democrat-populară nu pentru a fi pe plac arhimiliardarilor din Wall Street sau conducătorilor trusturilor de ar-mament. Nici nouă nu ne place regimul social-politic din S.U.A. Dar așa cum poporul nostru nu impune nimă-ni regimul său social-politic și m-se amestecă în treburile interne ale altor țări, tot așa nu admite ca cineva să se amestece în propriile lui tre-buri. Vremurile cînd România putea fi tratată ca un vasal al marilor pu-teri au apus pentru vecie. Poporul nostru concepe relațiile cu alte țări numai pe baza stricte respectării suveranității noastre naționale, a ne-amestecului în treburile noastre in-terne, a respectării dreptului fiecărui popor de a avea orînduirea pe care și-a ales-o. (Aplauze puternice).

al doilea război mondial, lumea ca-pitalistă s-a micșorat mult, iar socia-lismul a ieșit din cadrul unei singu-re țări transformîndu-se într-un pu-ternic sistem mondial.

Demagogia fătarnică a apologeti-lor „democrației” burgheze și ame-nințările adepților politici „de pe poziții de forță” nu sînt în stare să conteste adevărurile universale vala-bile ale marxism-leninismului, pe de-plin confirmate de întreaga desfășu-ră a istoriei. Creșterea agresivității cercurilor conducătoare ale impe-rialismului dovedește nu forță, ci slăbiciunea crescîndă internă a acestuia. Optimismul lor de paradă nu poate ascunde faptul că asistăm la continua dezvoltare a crizei generale a capitalismului, la ascuțirea tuturor contradicțiilor lui. Se adîncesc ma-rec ciocnirile de interese între țările imperialiste, crește avîntul luptei po-poarelor împotriva colonialismului, răbufnește tot mai puternic revolu-ta maselor muncitoare împotriva siste-mului înuman al exploatării capita-liste.

Zadarnic agită imperialiștii gogo-rița „exportului revoluției”, zadarnic încearcă să ascundă realitatea din țările occidentale cu basme dulcele despre „capitalismul popular” și „pacea socială”. În fiecare țară capi-talistă există factorii care generează lupta de eliberare a maselor, lupta pentru transformarea revoluționară a societății. Experiența istorică dovede-ște că nici înșelăciunea și mistifi-carea, nici încercările de subminare a statelor socialiste nu pot prelungi la infinit existența sistemului capita-list. Realitatea demonstrează că în timp ce forțele capitalismului slă-besc, în timp ce continuă procesul de decompunere și putrezire a capi-talismului, forțele socialismului sînt în plină ascensiune și cîștigă noi și noi victorii în întrecerea istorică în-tre capitalism și socialism. Victori-a în această întrecere va aparține so-cialismului (Aplauze îndelungate).

succes. Pentru acest program Fron-tul Democrației Populare va cheamă să vă dați votul. (Aplauze puter-nice).

Votul poporului nostru în alegerile pentru Marea Adunare Națională va fi un vot pentru politica internă și externă a partidului nostru: politica de dezvoltare economică și culturală a patriei, de asigurare a unei stări a poporului, de întărire a statului de-mocrat-popular, politica de consoli-dare continuă a unității țării socialis-te în frunte cu Uniunea Sovietică, de coexistență pașnică cu toate po-poarele, de vigilență față de uneltiri-le dușmanilor păcii și socialismului, de grijă pentru întărirea capacității de apărare a patriei noastre. (Aplauze).

Partidul nostru este convins că votul poporului va constitui o nouă și puternică expresie a unității politico-morale a poporu-lui muncitor, a hotărîrii sale de a-și închina toate forțele cauzei apărării păcii, construiții socialis-mului, a înfloririi patriei noastre scumpe și ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. (Aplauze).

Trăiască inspiratorul și organiza-torul victoriilor poporului muncitor — Partidul Muncitoresc Român!

Trăiască patria noastră, Republica Populară Romînă! Trăiască poporul muncitor romîn, constructor al socialismului! (Aplauze puternice, îndelung repe-tate. Asistența în picioare ovășionează îndelung pentru partid, pentru Co-mitetul Central al partidului, pentru victoria în alegeri a Frontului Demo-crației Populare).